LACINÍ FÓROVÉ
LF
LIBOR FOJTÍK

LACINÍ FÓROVÉ

21

LIBOR FOJTÍK
LACINÍ FÓROVÉ
CHEESY JOKES

Laciní fórové

Co je vážné? A co laciné? Co je důležité a co pomíjivé? Soubor s názvem Laciní fórové je dalo by se říci „kabaretní časosběr“ o skupince lidí, mých nejbližších přátel, kamarádů, s kterými jsem prožil velice intenzivní období, mezi dvacátým a třicátým rokem mého života. Na malém městě, jakým Frenštát pod Radhoštěm bezesporu je, se toho moc neděje a chvíle nudy se dají zabíjet jakkoli. Tím nejlepším způsobem je dělat si legraci sám ze sebe a svého okolí. V těchto fotografiích je spousta laciného humoru, absurdity, bizardních scén či obscéních výjevů jež k době dospívání zcela jistě patří. Tato etapa skončila, všichni mí kamarádi, včetně mne, mají dnes své děti, manželky, přítelkyně, rodinný život. Dělat věci jen tak, jen tak vylézt na strom, jen tak si nechat narůst knír, jen tak si stáhnout kalhoty, jen tak si dát masku a být na chvíli někým jiným. To snad přitahuje každého z nás. Téma identity a masky ve fotografii je velice populární, mohl bych zde napsat, že je to vážné téma, možná, možná ano, možná ne, pro Laciné fóry by to jstejně nic neznamenalo, vysmáli by se tomu. Jsou to totiž Laciní fórové a takové jsou i mé fotografie. Fuck off identita! Ať žije život!

Věnováno Kubymu a Péťovi, kteří svět Laciných fórů, nikdy neopustili.

Cheesy Jokes

What is serious and what is sleazy? What is important and what is fleeting? The collection called “Cheesy Jokes” can be considered as the “vaudevillian archive” of the group of people, the closest friends of mine with whom I spent very intensive period of my life between the age of twenty and thirty. In the small city as Frenštát pod Radhoštěm, there is not much to do and the time of boredom can be killed in many ways. The best way is to make fun of yourself and your surrounding. This collection of photographs includes much of cheesy humor, absurdity, bizarre scenes, and obscene shows, which surely belong to the time of growing up. This period ended. Today, my friends as well as I have the children, wives, and family lives. However, to do the things without reason — to climb up the tree just so, to let a beard grow just so, to get off the trousers just so, or to put on a mask and be somebody else for a while — probably attracts anybody of us. The topic of identity and masks in photography is very popular. I could write about this topic as about serious, may be it is, may be it is not. For “Cheesy Jokes” the matter of (un)importance is definitely inessential, they would laugh at it. That is why they are cheesy jokes, and so are my photographies. Fuck off identity! Let life live!

Dedicated to Kuby and Pete who never left the world of cheesy jokes.

Chvála bláznivosti

Období 70. a 80. let dvacátého století v tehdejším Československu je často paušálně označováno jako čas šedi, beznaděje, zmaru, nudy atd. Tento stále převládající stereotypní pohled přehlíží řadu subkulturních aktivit, které stimulovaly malé skupiny lidí k aktivní rezistenci v neutěšených podmínkách reálného socialismu. Je zřejmé, že zmíněné období bylo v ideologicky řízeném kulturním minimalismu mnohem inspirativnější, než dnešní hyperaktivní doba přesycenosti a nadbytku v oblasti umění, které často vedou k „nevolnosti z kultury“. Určitě by stálo za to prozkoumat subkulturní aktivity v malých městech v Československu té doby a možná bychom byli překvapeni pestrostí neformálního života, který si minoritní společnost sama organizovala. Téměř všude se našli lidé, kteří kolem sebe nabalili stejně smýšlející příznivce a stali se iniciátory a realizátory recesistických akcí. Řadu z nich můžeme z dnešního pohledu vnímat dokonce jako jistou formu uměleckých událostí - happeningy, akční umění, performance, umění ve veřejném prostoru atd. Ale to je jiný příběh, nejdůležitější bylo společenství lidí, kteří nepropadli beznaději z nudy.
Nuda je významným zdrojem pasivity, ale na druhé straně může zažehnout kreativitu u jednotlivce i malé skupiny, která často jako jediná aktivita koloruje monochromní styl života všemi barvami radosti. Ukázkovým příkladem výše zmíněných úvah jsou aktivity skupiny „Laciní fórové“ v čele s Liborem Fojtíkem, kteří v posledních dekádách

The Celebration of Silliness

The period of the 1970s and 1980s in what was then Czechoslovakia is written off in its entirety as a time of greyness, hopelessness, frustration, boredom etc. This persisting stereotypical view overlooks a number of subculture activities that spurred small groups of people into active resistance in the grim conditions of socialist realism. It is clear that in a time of ideologically managed cultural minimalism this period was much more inspiring than today’s hyperactive age of surfeit and superfluity in art, which often engender “cultural nausea”. It would certainly be worth researching subculture activities in small towns in the Czechoslovakia of the time: perhaps we would be surprised by the diversity of the informal life minority society organised for itself. Almost everywhere there were individuals who surrounded themselves with like-minded others and became organisers and perpetrators of zany activities. From today’s perspective we can view a number of them even as a form of artistic event – happenings, action art, performance, art in public spaces etc. But that is another story: the most important thing was the community of people who did not give in to boredom-induced despair. Boredom is a significant source of passivity, but on the other hand it can spark creativity in individuals and in small groups, creativity that provides the only splash of colour in a monochrome lifestyle. One exemplary illustration of the ideas expressed above is the activities of the group called “Cheesy Jokes” (“Lacini forove”), headed by Libor Fojtik, who injected a Dadaistic spirit into

20. století vnesli dadaistického ducha do života ospalého městečka Frenštátu pod Radhoštěm a jeho okolí. Jejich širokospektrální produkce nebyla pouze zdrojem zábavy hlavních protagonistů, ale stala se toužebně vyhledávanou aktivitou jejich přátel i příznivců z širšího okolí. Významnou součástí všech realizovaných akcí byla fotodokumentace jednoho z členů Libora Fojtíka, která dnes umožňuje aktérům a účastníkům vzpomínat na období „nesnesitelné lehkosti bytí“, ale zároveň těm, kteří nezažili tuto dobu v režii recesně-aktivistické skupiny, zprostředkovává neopakovatelnou poetiku „Laciných fórů“. Po roce 1989 většina podobných aktivit, která stmelovala lidi stejného životního vyznání, z nejrůznějších důvodů skončila. Je sympatické, že někteří členové „Laciných fóru“ si odnesli nejen vzpomínky na neopakovatelné zážitky, ale jejich život to natolik pozměnilo, že do dnešních dnů nechtějí plout v klidné řece obstarávání, spotřeby a kariéry, ale pokračují v této zvláštní formě pobývání na zdejším světě. Uvedená skutečnost by nás neměla vést k závisti, ale apelovat na to, abychom byli sami schopni plout životem v rozkoši „chvály bláznivosti“.

Jiří Siostrzonek

the life of the sleepy little town of Frenstat pod Radhostem and its environs in the last decades of the 20th century. Their broad spectrum of activities was not just a source of amusement for the principal protagonists: they became highly sought-after among the group’s friends and fans from the wider area. Photographic documentation taken by Libor Fojtik, one of the group’s members, was a key part of all the events staged, which today allows the protagonists and participants to remember the period of “the unbearable lightness of being” and at the same time enables those whose experience of this period is untouched by an awareness of “Cheesy Jokes” to get to know the inimitable artistic style of this group of activist practical jokers.For various reasons the majority of similar activities that bonded together like-minded people stopped after 1989. It is pleasing that involvement in “Cheesy Jokes” changed some members’ lives to such an extent that they reject the well-trodden path of consumption and career in order to continue in their strange form of existence in this day and age. This fact should not make us envious – it should encourage us to learn how to revel in “the celebration of silliness”.

Jiří Siostrzonek

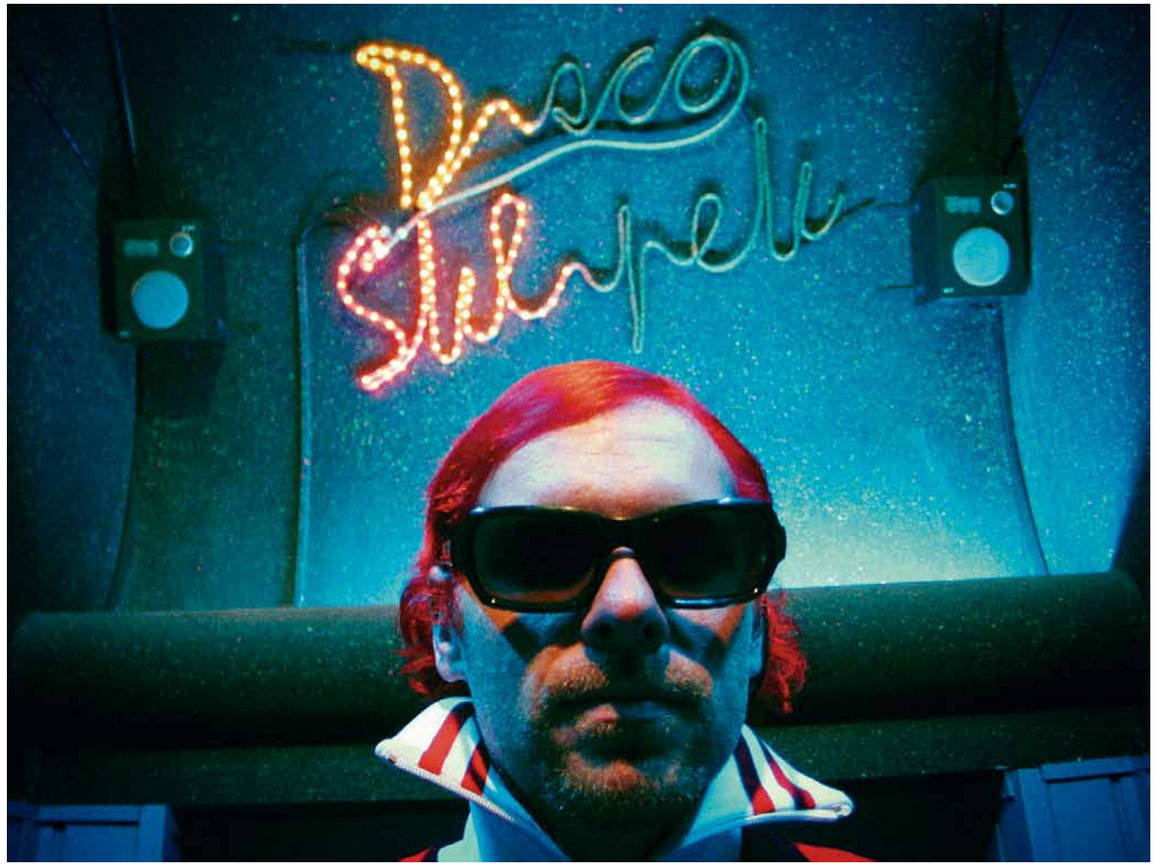

Soubor Úpravy Zobrazit Oblíbené Nástroje Nápověda

Adresa F:\italie lyzovani\Image-205.JPG Přejít

Zpět Vpřed Zastavit Obnovit Domů Hledat Oblíbené Historie Pošta Tisk Upravit Diskuse

Hotovo Tento počítač

Start italie lyzovani F:\italie lyzovani\Ima... 13:13

PŮJČOVNA MOTOKÁR

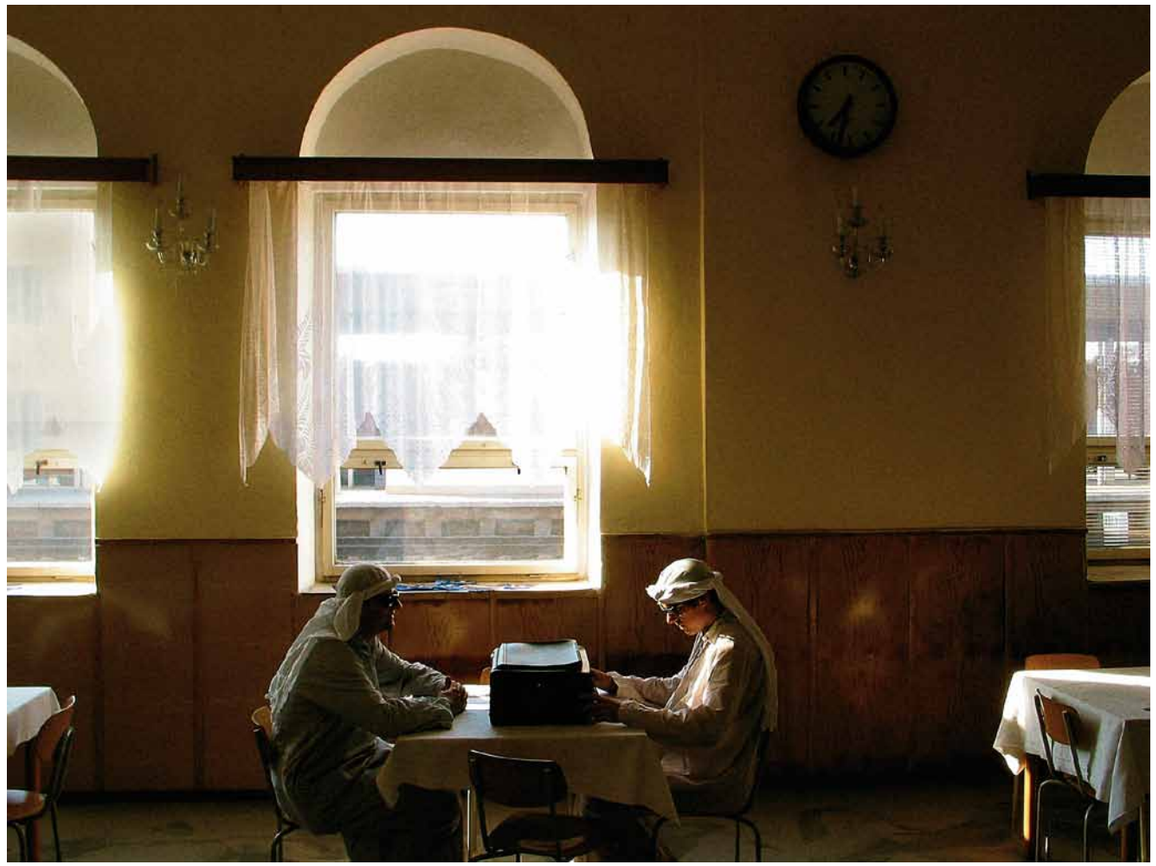

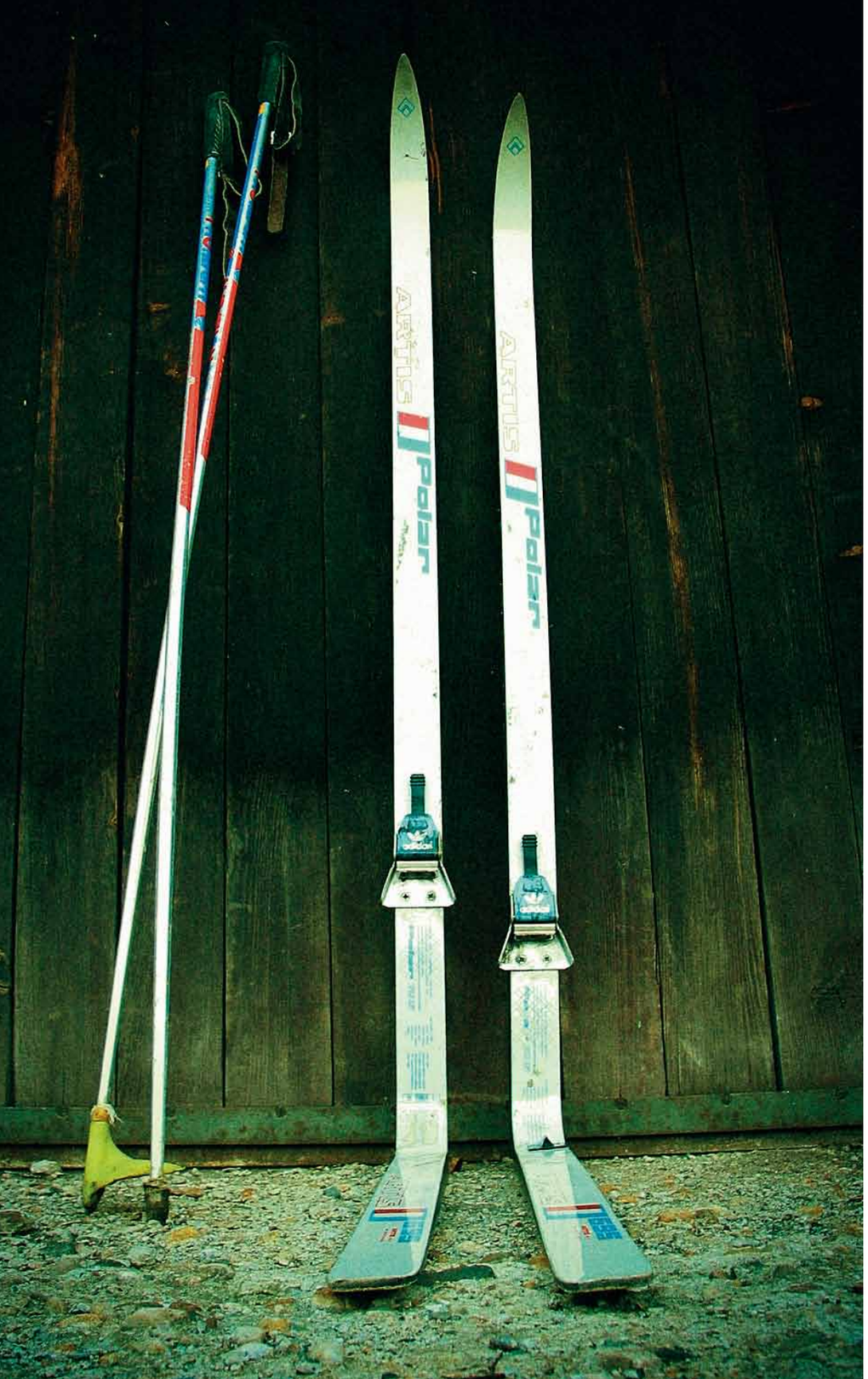
ARTICS
Polar
ARTICS
Polar

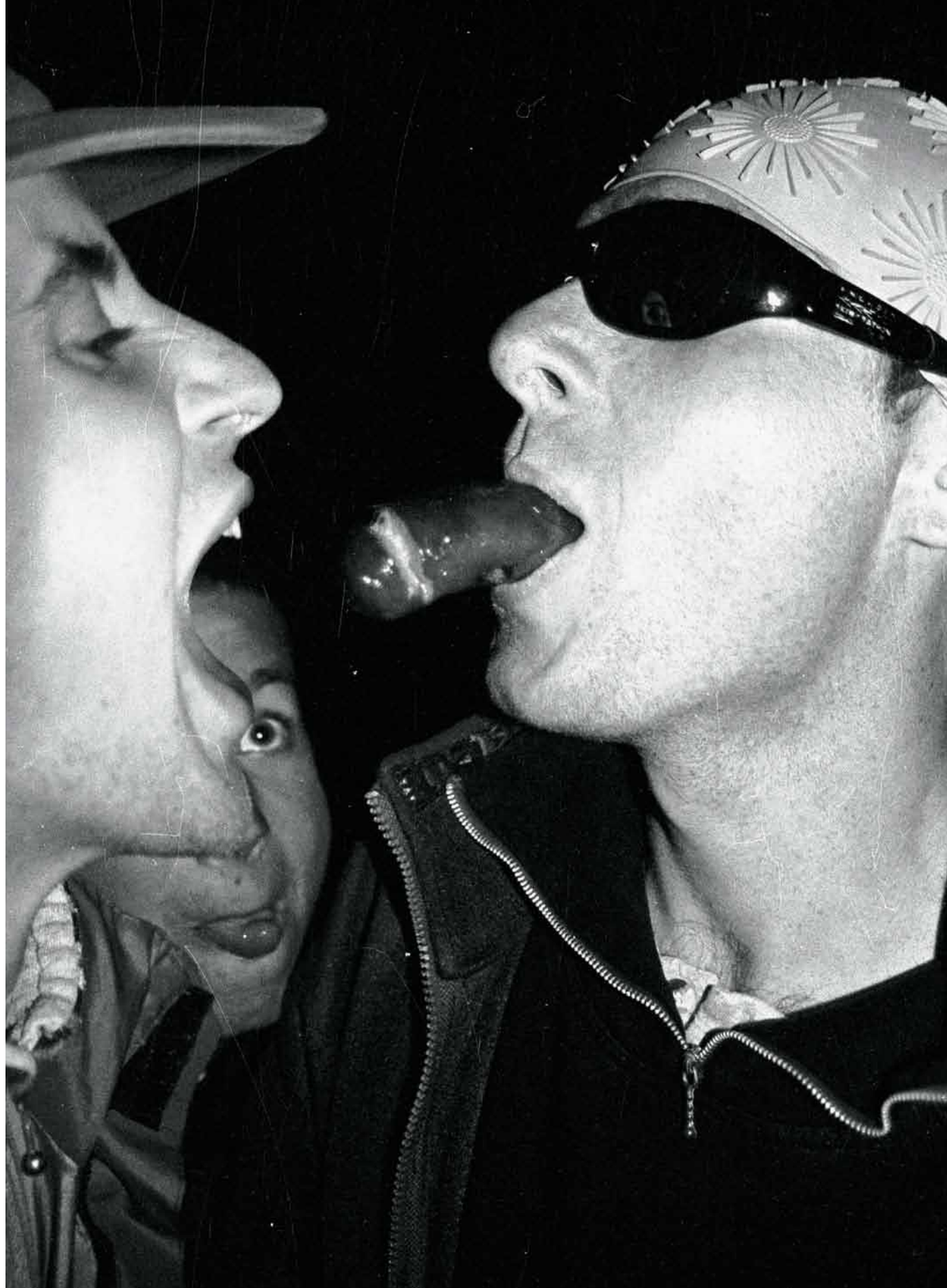

Střílet ze stran
přísně zakázáno!
Dobrý střelec -
miláček žen!

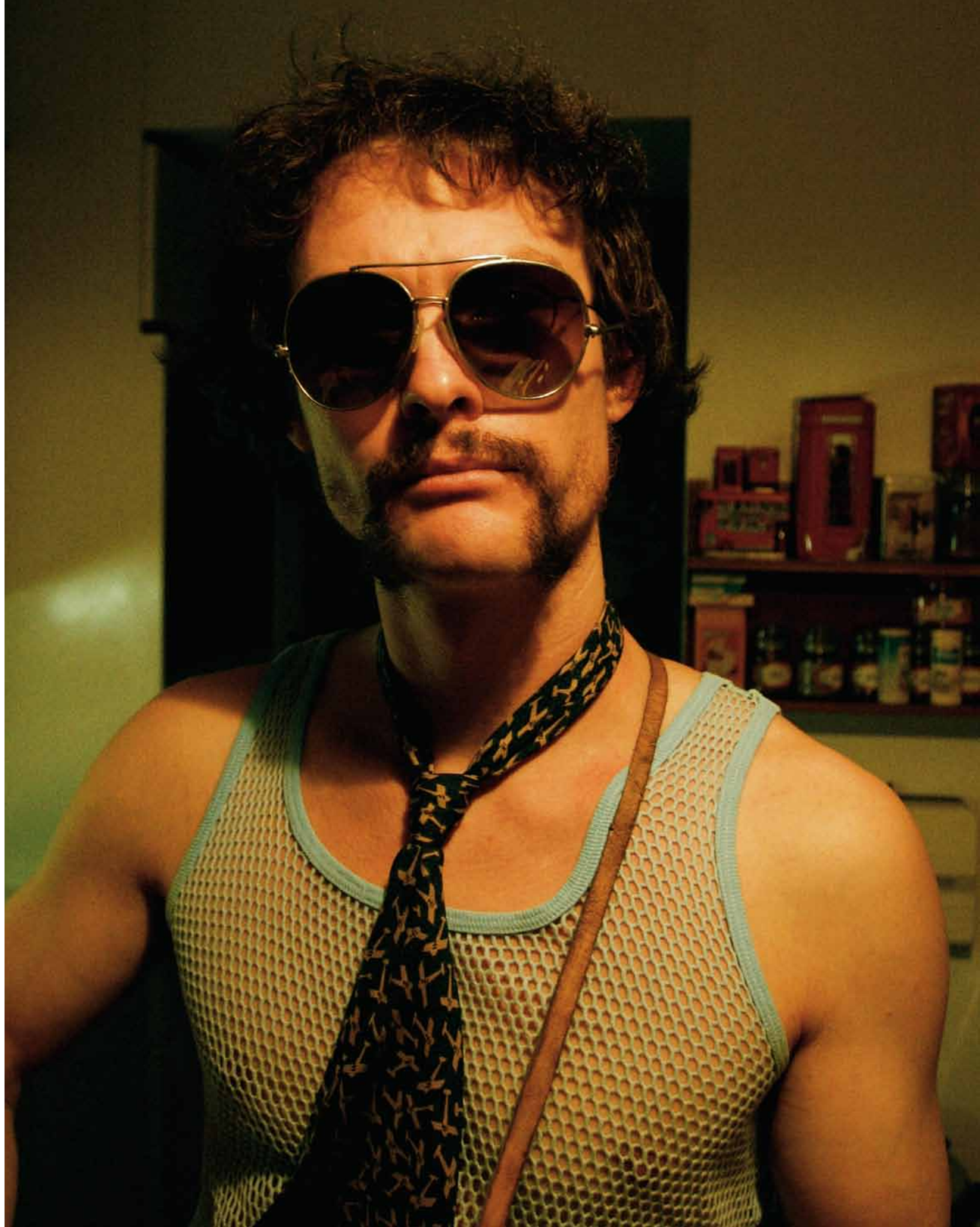

Glamorous

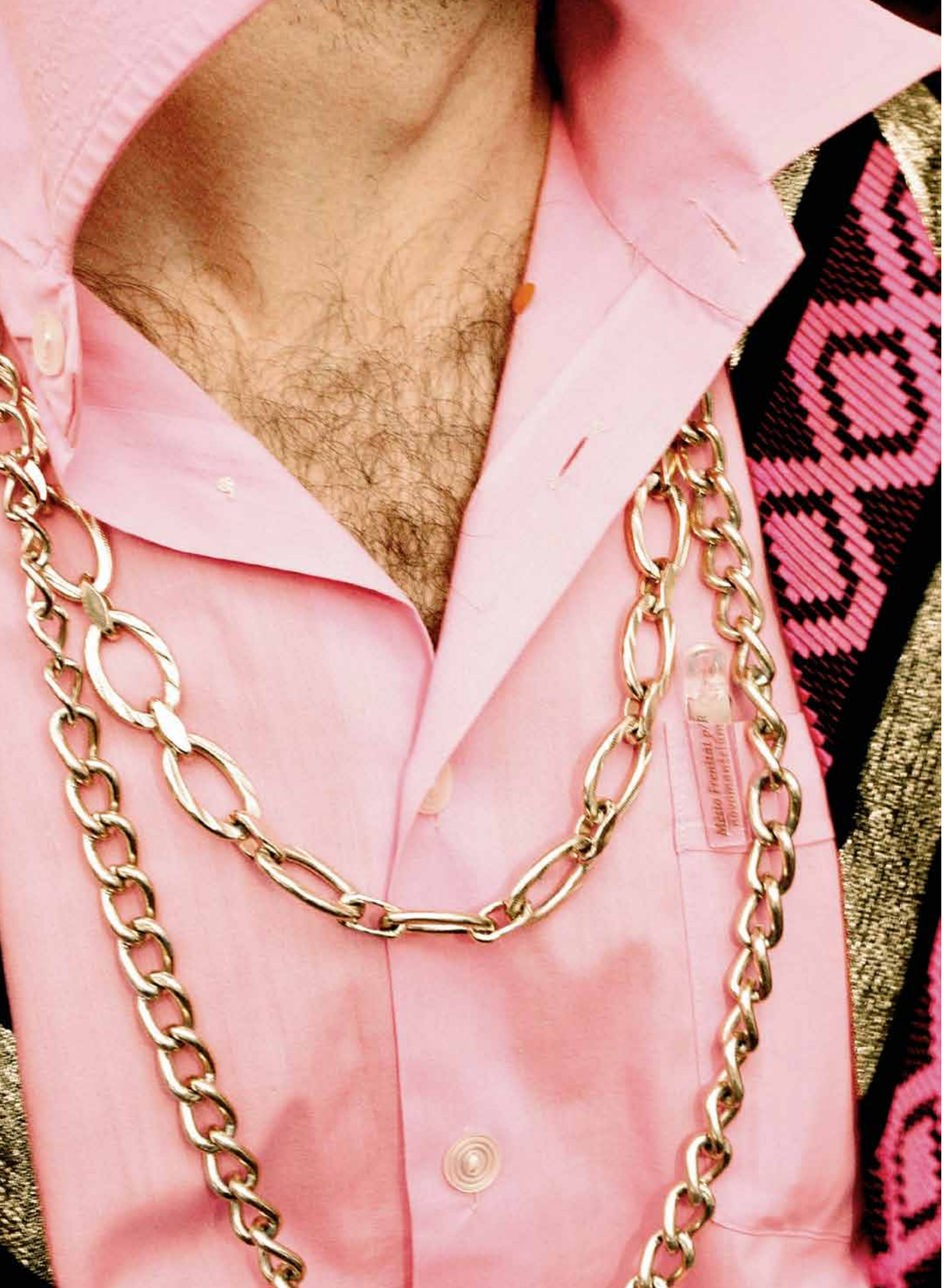

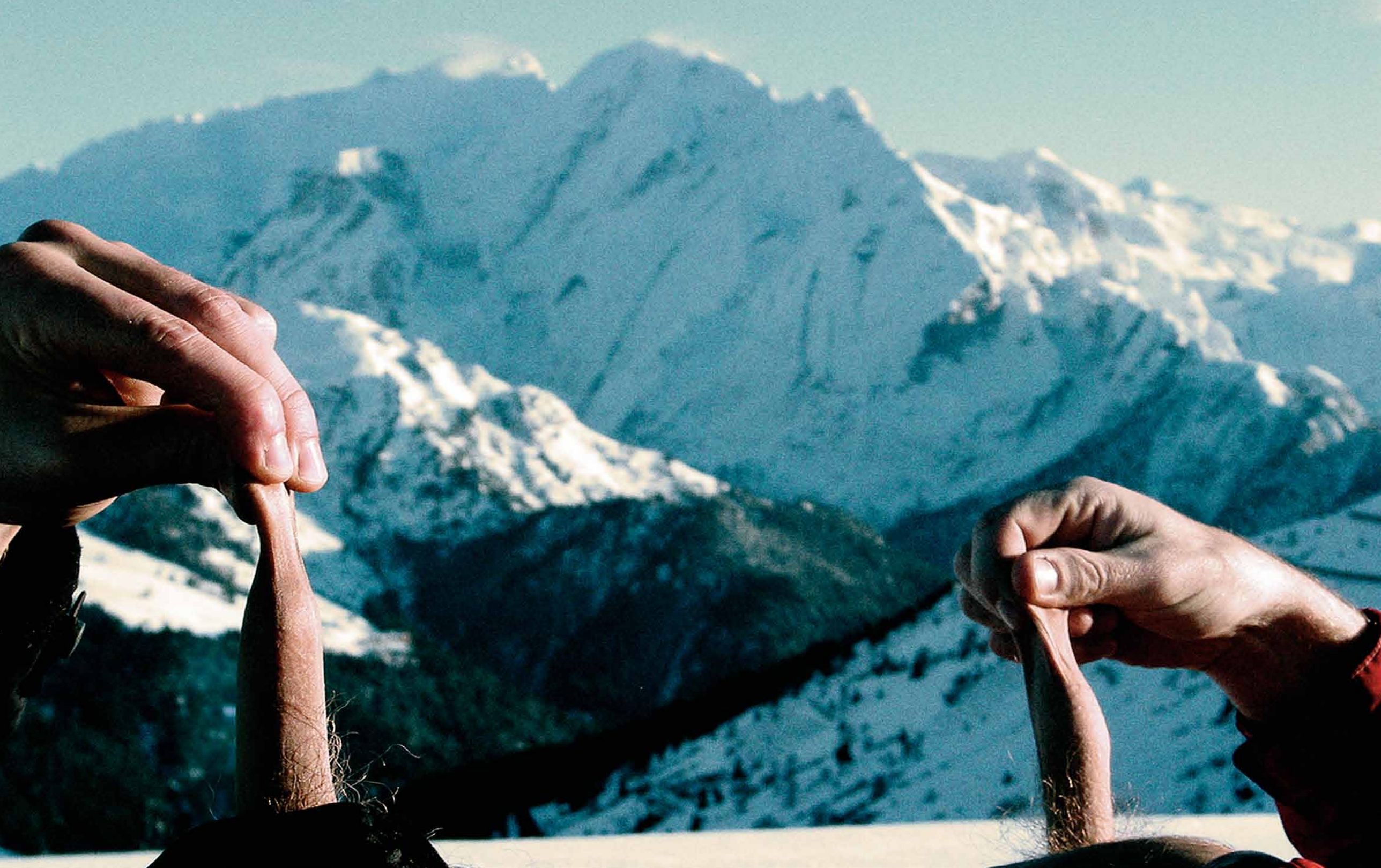

ILFORD 100 DELTA PRO
2359

Jen pro
nás dva
GEISHA

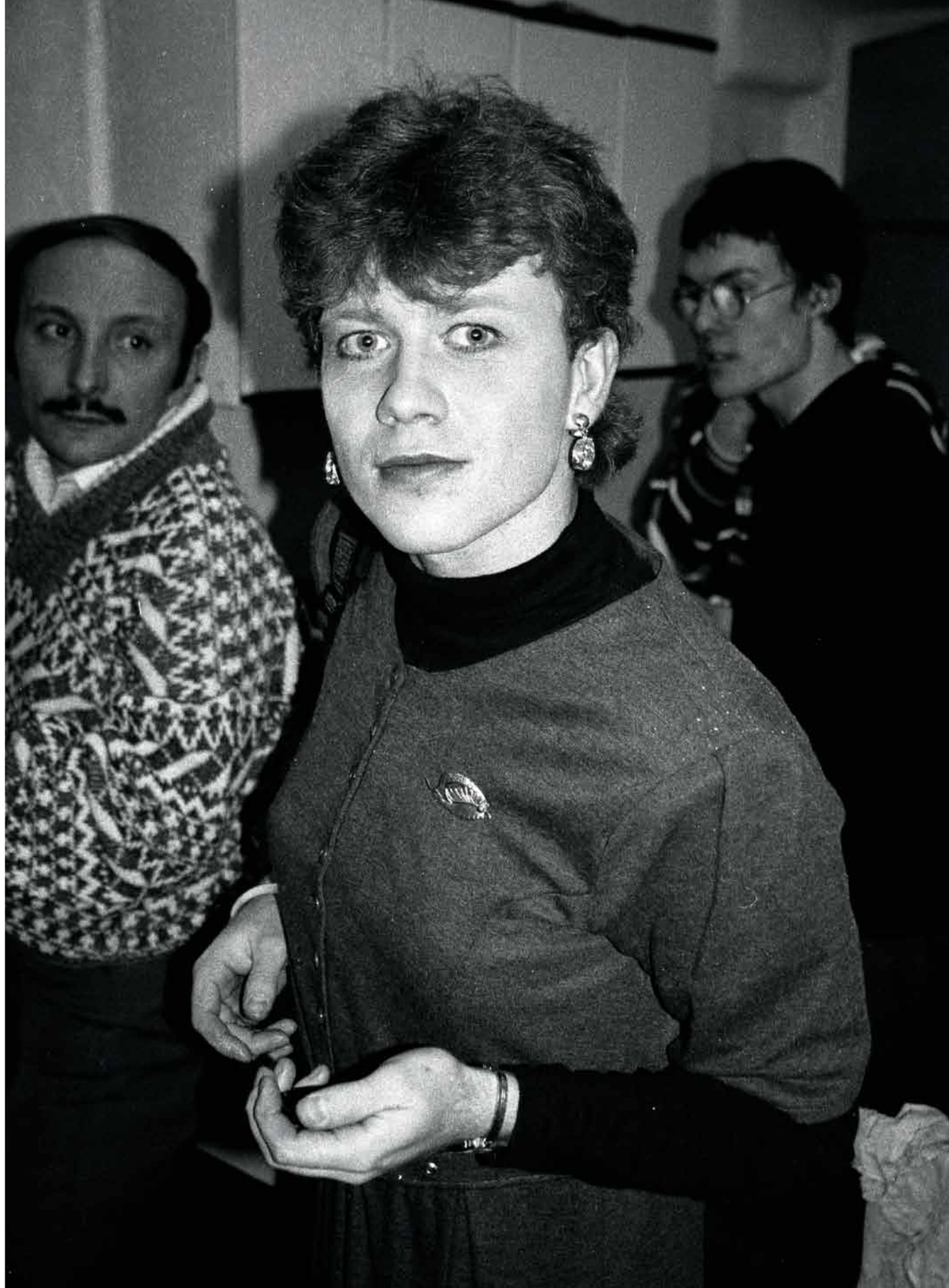

PEPSI

Většina z těchto mých kamarádů byla a je mou druhou rodinou. Někteří z členů tohoto nezávislého uskupení se na fotografiích v této knize objevují mnohokrát, někteří méně, někteří jen na jednom či dvou snímcích. Dva Laciní fórové neměli to štěstí zažít rodinný život, své potomky, manželky, stáří a kdo ví co ještě. S mnohými z nich, ještě před tím než měli rodiny a děti, jsme vyjížděli na daleké cesty do všech možných koutů světa, na hory či expedice. Na jedné takové výpravě na Nový Zéland se stala tragická nehoda Ivo Kubáňovi při výstupu na nejvyšší horu Nového Zélandu Mt. Cook. Druhý z Laciných fórů Petr Polášek byl zavražděn i se svou přítelkyní v horách Pákistánu. Možná proto si Laciní fórové uvědomovali pomíjivost našeho pachtění se za kariérou, slávou, penězi a užívali si období mládí víc než na 100 procent. Laciní fórové založili v roce 2007 hudební těleso Rotoped band, dva členové Lukáš Fojtík a Petr Bainar jsou zakladatelé punkové kapely Čuráčí hlavy. Město Frenštát pod Radhoštěm je úzce spjato s obcí Trojanovice, která se nachází v těsné blízkosti. Mnoho z Laciných fórů dnes bydlí právě zde.

Libor Fojtík

The most of the below mentioned people are my friends that could be called my second family. Some members of the independent group appear in the photographies many times, some less, some just once or twice. Two of the “Cheesy Jokes” did not get the chance to live the family lives with the wives and children, old age and whatever else. With many of the group members, before our families and children, I set out for the various corners of the world, for mountains and expeditions. During the one of such expeditions in New Zealand, a tragic accident happened to Ivo Kubáň while having climbed the highest point of Mt. Cook. The second of the “Cheesy Jokes” who is no longer with us — Petr Polášek — was together with his girlfriend killed in Pakistan. Maybe that is why the “Cheesy Jokes” were conscious of the ephemerality of money, fame and carrier and totally enjoyed their youth. In 2007, the Cheesy Jokes founded a musical entity “Rotoped Band,” two of the band members — Lukáš Fojtík and Petr Bainar — are also the founders of the band “Čuráčí hlavy.” The city of Frenštát pod Radhoštěm is nearly connected with the municipality of Trojanovice, which is situated nearby. Today, many of the “Cheesy Jokes” live right here.

Libor Fojtík

Lukáš Fojtík je mým bratrancem. Hudba je pro něj celý život. Muzikant, který na co sáhne na to umí hrát, v jeho hudbě je vše, jen ne laciné klišé. Libuje si v abstrakci a rozbitých bítech. Umí být velice dobrým vyháněčem tanečníků z parketu, ale i neúnavným kulturním hybatelem na malém městě. Žije ve Frenštátě pod Radhoštěm, má rodinu a syna Šimona.
Lukáš Fojtík is one of my cousin. For him, music means the whole life. He is that kind of musicians who can play on whatever he takes in his hands. In his music, there is everything except of a cheap cliche. He can be a very good “dancer-buster” as well as a tireless cultural mover in a small city. He lives with his wife and son Šimon in Frenštát pod Radhoštěm.

Petr Bainar by se dal považovat, za jednoho z hlavních iniciátorů Laciných fórů. Jeho neúnavný smysl pro humor nezná hranic. Je členem Horské služby Beskydy. Žije v Trojanovicích, má rodinu, syna Alexe. Na svatební obřad přišel v převleku Elvise Presleyho, jeho nastávající měla kostým herečky Adiny Mandlové.
Petr Bainar can be considered as one of the main initiators of the “Cheesy Jokes.” His tireless humor does not know the borders. He is a member of mountain rescue service of Beskydy. He lives with his wife and son Alex in Trojanovice. On his wedding day, he got dressed the costume of Elvis Presley, his wife of Adina Mandlová.

Jiří Novotný je dnes již v druhém volebním období starostou obce Trojanovice. Znovu oživuje velice aktivně valašské tradice. Je zakladatelem občanského sdružení Naše Beskydy, které bojuje proti zavedení těžby černého uhlí v Beskydech. Žije v Trojanovicích, má rodinu, syna Jakuba a dceru Aničku.
Jiří Novotný is a chairman of Trojanovice for the second election period. He actively revives Valachian traditions. He is a founder of the civil association “Naše Beskydy,” which fights against the coal mining in Beskydy Mountains. He lives with his wife, son Jakub and daughter Anička in Trojanovice.

David Kalmus je cestovatel turista, klidný společník, amatérský fotograf. Žije ve Frenštátě pod Radhoštěm, má rodinu, dva syny Filipa a Matouše.
David Kalmus is a traveller, calm venturer and amateurish photographer. He lives with his wife and the sons Filip and Matouš in Frenštát pod Radhoštěm.

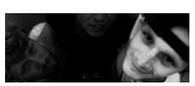

Ivo Kubáň měl svérázný smysl pro humor. Při výstupu na nejvyšší horu Nového Zélandu Mt. Cook v roce 1998, tragicky zahynul při pádu z exponovaného hřebene pod vrcholem.
Ivo Kubáň had a very distinctive kind of humor. During the climbing up the highest point of New Zealand — Mt. Cook, he tragically died in 1998.

Jakub Gajda je extrémista všeho druhu, výborný horolezec, dnes stavitel dřevěných domů, chovatel ovcí a koz. Žije v Trojanovicích, má rodinu, syna Vaška a dceru Amálku.
Jakub Gajda is an extremist of any kind. He is a great climber. Today, he builds the wooden houses and keeps a flock of sheep and goats. He lives with his wife, son Vašek and daughter Amálka in Trojanovice.

Filip Fojtík je mým bratrancem. Také jeho velká část života je spjata s hudbou. Pořádání koncertů, tanečních párty, či festivalů, to vše dělá s profesionálním přístupem. Skládání Elektro hudby a veřejná improvizace je pro něj spíše koníčkem. Žije v Trojanovicích, má rodinu a syna Martina.
Filip Fojtík Filip is my second cousin. His life is also related to music. He employs himself with the holding of the concerts, dancing parties and festivals. Although he composes electro music, the public improvisation is rather a hobby to him. He lives with his wife and son Martin in Trojanovice.

Petr Polášek byl velice sportovně nadaný, výborný horolezec milovaný všemi ženami, zavražděn v Pákistánu, v roce 2001.
Petr Polášek was very talented in sports. He was a great climber, loved by every woman. He was killed in Pakistan, in 2001.

Sylvestr Kocián je cestovatel, geodet, sportovec, horolezec. Je členem Horské služby Beskydy. Výborný společník při výpravách do hor. Dnes žije střídavě ve slovenské Žilině a Frenštátě pod Radhoštěm. Má syna Honzu.
Sylvestr Kocián is a traveller, geodesist, sportsman and climber. He is a member of mountain rescue service of Beskydy. He is a great companionship during the mountain expeditions. Today, he lives alternately in the Slovak city of Žilina and Frenštát pod Radhoštěm.He has the son Honza.

Radek Leskovjan je designér, grafik, inovátor, zakladatel a majitel značky UAX. Dnes žije v obci Kojetín u Nového Jičína. Má syna Honzu.
Radek Leskovjan is a designer, graphic artist, innovator and the founder and the owner of UAX wear brand. Today, he lives in the municipality of Kojetín close to the city of Nový Jičín. He has the son Honza.

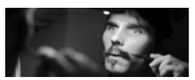

Libor Fojtík je autor fotografií, iniciátor akcí Laciných fórů či dalekých cest. Dnes žije v Praze, pracuje jako fotoreportér, má rodinu a dceru Lolu.
Libor Fojtík is the author of the photographies, initiator of “Cheesy Jokes” and far-away travelings. Today, he lives in Prague and works as a photographer. He lives with his wife and daughter Lola.

Děkuji: Aničce, mámě, tátovi, Sylvovi, Lukášovi, Filipovi, Kakymu, Jirkovi S., Jirkovi N., Bainymu, Leskymu, Jakubovi, Péťovi, Kubymu, Ditě, Milanovi, Gábinovi, Vendule a Vláďovi, Tomovi P., Tomovi H., Vladimírovi B., Míše, Lole, Lucii, Betce, Pietovi.

© 2011 Libor Fojtík
www.liborfojtik.com

© Photographs: Libor Fojtík
Edited by: Anna Gutová, Libor Fojtík, Vladimír Birgus
Design: Anna Gutová
Text: Libor Fojtík, Jiří Siostrzonek
Translation: Lucie Kuluris, Peter Williams

Print: Blurb.com